

Расули Аллоҳ (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) ҳаргоҳ аз ҷанобат ғусл мекард, дастонашро мешуст, сипас таҳорати мисли таҳорати намозро анҷом медод, сипас ғусл мекард

Аз Оиша модари муъминон (разияллоҳу анҳо) ривоят аст, ки гуфт: Расули Аллоҳ (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) ҳаргоҳ аз ҷанобат ғусл мекард, дастонашро мешуст, сипас таҳорати мисли таҳорати намозро анҷом медод, сипас ғусл мекард. (Ба ин шакл, ки) бо дастонаш муяшро таҳлил мекард, то ба ҳамаи мӯйҳо об расад ва вақте ки медонист об ба пусти сар расидааст, онгоҳ бар сари худ се бор об мерехт. Сипас боқимондаи баданашро мешуст. Модари муъминон мефармояд: Ман ва Расули Аллоҳ (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) аз як зарф ғусл мекардем ва ҳарду аз он об мегирифтем.

[رواه البخاري] [Саҳеҳ]

Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) ҳаргоҳ аз ҷанобат ғусл кардан меҳост, бо шустани дастонаш шуруъ мекард. Сипас мисли таҳорати намоз таҳорат мекард, баъд аз он обро бар бадани худ мерехт, сипас мӯйҳои худро бо дастонаш таҳлил мекард, то он ки бар гумонаш ғолиб мешуд, ки об бар решаҳои мӯйҳо ва пусти сар расидааст, сипас се бор бар сараш об мерехт ва боқии баданашро мешуст. Оиша (разияллоҳу анҳо) мегӯяд: Ман ва Расули Аллоҳ (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) аз як зарф ғусл мекардем ва ҳарду аз он об мегирифтем.

<https://sunnah.global/hadeeth/tg/show/3316>

